

SKOVIR

LETO I. LJUBLJANA, DNE 11. FEBRUARJA 1928. ŠTEV. 2.

Izhaja vsako drugo soboto. — Stane četrtletno 20 Din itd. — Posamezna številka 4 Din.

Upravništvo in uredništvo: Ljubljana-Rožna dolina, Cesta II 18. — Ček. račun št. 10.995.

Nesporazum.

«Za vruga, v teh toaletah se vendar ne boste razkazovale na maškeradi.»

«Kaj ne, papa, da smo še vse preveč staromodno zapete!»

PUSTNO PISMO PRIJATELJU NA DEŽELI

Amice!

*Ljubljana pleše ... Stara fraza
laži, snobizma, frakarije!
Ljubljana, žalostna oaza,
slovenske poje elegije.*

*Ne rečem, nekaj dirindaja
imamo zbog tradicije,
nekaj se pije in razgraja,
kar ravno po pravici je.
A v splošnem: pravi mizerere,
puščoba, megla, ki nas dere.*

*Dolgčas prodajam na debelo,
se ženim včasi prav na drobno
in simuliram, da veselo
mi gre od rok, kar je spodobno...*

*Podnevi, glej, tičim v kancliji,
pero mi škriplje: čira-čara...
Zvečer tičim kje v oštariji
in pijem sodo, revna para.*

*Res, včasih zlezem tudi v kino,
v kočje, v teater in na vino.
Plačujem takse in doklade
in stradam, pesnikujem vmes,
in včasih moram na parade,
na bal, na dobrodelni ples...*

*V starinskem fraku, slok, prisiljen
zabavam to in ono damo,
držim se kakor kak maziljen
malik, nabasan s suho slamo...*

*Pri moji veri, če le čem...
... jeziček z vinom si namažem
in kakšno špaso vmes povem,
pa lahko snubim križem kražem...*

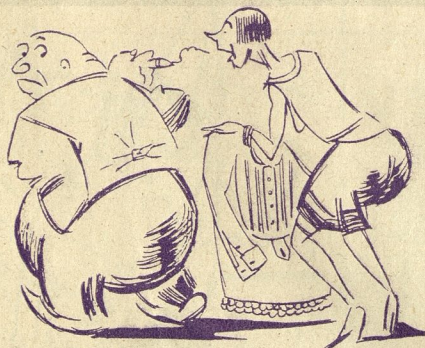
*A vendar je z dekleti križ;
vse preveč mi nevest imamo:
se parkrat s punčko zavrtiš
in jutri lahko snubiš — mamó...
K možitvi vsaka se podviza...
Čeprav je stanovanjska kriza,
se sili sleherna pod avbo...
In če bi ženil vse po vrsti,
kar jih tako naštejem s prsti,
bi rabil trinadstropno stavbo...*

*A jaz ostanem neizprosén,
trd, značajan fant, jeklén.
Za zakon sem le preponosen,
prereven, kumrast in prelén...
Dolgčas prodajal bom nadalje,
pređ polnočjo bom hodil spat.*

*Naj me opravljajo kanalje,
jaz le ostanem sebi brat...
Ljubljanske kvante prežvekujem
in vidim: prazen «flonc» je vse...
Vse leto Pusta jaz praznujem
in drugi prav tako store...*

Pozdravlja te tvoj Komar.

Posledice naredbe o čiščenju železničarskih nosov

*Žena: «Robcev, žal, ne moreva ku-
piti. Morala bom torej po ministrovni na-
redbi odrezati kos srajce...»*

*«Kako čudno se mi je odrezalo! Prav
kakor trnjeva krona na prtu Veronike...»*

Železničar Albanec, ki srajce še ni videl, a o robcu še ničesar slišal, si je najel tovariša, da mu izrezal s hrbta komad kože...

Upornik: «Mi pa ostanemo, kakor smo bli...»

Ostani na domači gredi!

«Gospod doktor.» je rekla neka domišljava gospodična, ki je rada, toda nepravilno uporabljala tuje besede, «rada bi Vas inzultirala. Zdi se mi, da imam megero v glavi, tako sem konstruirana!»

«Madame,» je odgovoril zdravnik, «nikar ne bodite skrofulozni, pojdite v hipoteko in si kupite za 5 dinarjev rinoserozovega olja!»

Smola.

Znan veseljak se je poročil in nastopil s svojo mlado ženo ženitovanjsko potovanje. Med potjo je prišel tudi na Dunaj, kjer je svoječasno kot visokošolec prebil marsikatero veselo urico.

Mlada novoporočenca sta sklenila, da bosta prenočila v hotelu, kjer je bil mož že znan gost.

Ko sta se pri vratarju zglasila, je menil vratar: «Oprostite, gospod, z ženskim spremstvom po naših policijskih predpisih ne smete prenočevati v eni in isti sobi.»

Trgovec: «Kaj pa msilite, saj je to moja žena!»

Vratar (ga potrepnja pomenljivo po ramah in vpričo žene reče): «O, vi, gospod, to ste mi rekli že večkrat...»

Cenjenim oglednikom in naročnikom!

Oglednike opozarjamo, da pošiljamo na ogled le po eno številko. Ako po ogledu ne bo sledilo plačilo naročnine, se druga številka ne bo več poslala.

Kar se tiče naročnikov, upamo, da ne bodo potrebni običajni časopisni opomini za redno plačevanje naročnine. Zanašamo se, da so slovenski čitatelji že na isti višini kakor čitatelji visokokulturnih narodov, ki vedo, da stane tisk ogromen denar in da je izdajanje tiska delo, ki mora biti plačano, in sicer redno plačano kakor vsako drugo delo.

Naročniku, ki do prihodnje številke ne bo poravnal naročnine, se bo list brez-pogojno ustavil. Preogromni so stroški, da bi mogli list pošiljati kar na slepo srečo.

Slovenci, ki se radi pobahamo, da smo najbolj civilizirana pokrajina v Jugoslaviji, moramo vendar omogočiti življenje vsaj enemu v našem jeziku pisanemu humorističnemu listu. Ali naj bi bili mi edini kulturni narod na svetu, ki bi takega lista ne poznal?

Prosimo vse cenjene naročnike in oglednike, da pokažejo malo naklonjenosti našemu listu ter store, kakor jim bo velevala vest po našem opominu! Točnost in red nad vse!

Uprava «Skovirja».

Ko so plesale naše babice

so na svojih maškeradah podale predpodobo današnje mode.

SLOVENIA-TRANSPORT

Miklošičeva cesta 36, Ljubljana. Tel. 2718.

Špedicija, mednarodni transporti, ocarnjanja, prevoz, selitve.

Nizke cene!

Nizke cene!

Solidno manufakturno blago po nizkih cenah dobite edino v trgovini

I. Tomšič

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 38

H KRITIKI IMENA «SKOVIR».

Dragi stric «Skovir»! Mnogo pregla-
vic povzroča tvoje ime tvojim čitate-
ljem, ki se, kakor upam, množe z
rekordno hitrostjo. Tisti, ki smatrajo
besedo skovir za eksotično, tvoje ime
zelo cenijo; češ, da diši po Guadalqui-
viru, kjer je zelo romantično in se do-
življajo čudoviti romani z ognjevitimi
Špankami. Pristni slovenski Janezi hlepe
po tujini in tujih besedah, ki jim vse
lepše zvene kakor domače, češ, da se
domačih besed rado drži kislo zelje s
kranjskimi klobasami. Zelje in klobase
so sicer dobra jed, a glase se neblago-
glasno.

Siromaček je bil tisti kolporter, ki te
je prodajal po ulicah, dragi «Skovir»,
pa je v naglici prečital tvoje ime za
glasovir. Vidiš, «Skovir», tako si humo-
rističen, da si okužil s svojim humorjem
celo malega kolporterja. Ta nenapisani
humor je mnoge pasante privabil, da so
si kupili cenen «glasovir» za 4 dinarje.

Nekateri, ki razumejo pomen besede
skovir, se hudujejo nad tem, da si se
tako po domače krstil. Ti so mi sveto-
vali, naj skušam kot tvoj sotrudnik vpli-
vati na tebe, da bi si prilastil drugo ime.
Navajali so mi razna italijanska, franco-
ska, latinska in grška imena, ki so «bolj
fina in salonska». To da je pri sloven-
skih meščanih že endemično, da radi
krsté svojoi deco za Aste, Vande, Bianke,
Fride, ta z romantičnim nimbom ob-
dana in po lepih filmskih igralkah dišeča
tuja imena. Res je sicer, da ne dobiš Ita-
lijana ali Nemca, ki bi krstil svoje dete
za Dušana ali Vero ali celo za Janeza,
a to nas nič ne moti. Mi smo mi in mo-
ramo biti kakorkoli uslužni drugim na-
rodom.

Pa se nikar ne razburjaj, stric «Sko-
vir», in ostani lepo pri svojem imenu, ki

nima nikake zveze v Guadalquivirom,
nego je lepo domače in blagglasno. Ko
se te bodo navadili, te bodo tudi priznali
za «salonfähig» in ti ne bodo več pri-
vešali zelja, klobas in gorenjskega moč-
nika. Na koncu naj še povem vsem, ki si
mučijo svoje možgane s tvojim imenom,
ker ga ne razumejo, da je skovir po-
nočen ptič, mož debeloglave sove ... D.

INVALID IN MURSKA ŽELEZNICA.

To ni šala, kar ti bom povedal, vele-
cenjeni «Skovir», nego je bridko dejstvo,
nekaj vsakdanjega, že banalnega. Ne-
davno so aretirali v Ljubljani invalida
brez noge, ki je pobiral dinarje, ker ne
more drugače živeti. Čisto vsakdanja
resnica je, da bi dotični invalid moral od
lakote poginiti, če ne bi prekršil pred-
pisov, ki zabranjujejo beračenje. Siro-
maka so aretirali zaradi par dinarjev,
možaka pa, ki je zavezil gradbo murske
železnice in povzročil milijonsko škodo,
še danes spoštljivo pozdravljajo. Upri-
zorili bodo celo vrsto komisijjskih ogle-
dov, potem pregledov elaboratov teh
komisij, nadpregledov pregledov elabo-
ratov komisij itd., končno bo morda
obravnaval to zadevo mesece in mesece
kak poslanski odbor in bo morda sle-
dilo glasovanje v skupščini. K milijonski
škodi se bo pridružila še škoda, nastala
zaradi stroškov za komisije, preglede in
za čas, ki se bo uporabil za prazen nič.
Mož se že danes smehlja, ker ve, da se
mlati prazna slama.

FAKIRJE BI POTREBOVALI.

Fakirjev-čarovnikov je sedaj vse pol-
no tudi v Evropi. Nedavno se je čitalo v
časopisju, da imajo Nemci moža, ki se
dá zakopati v zemljo, prebadati s sablo
in kakor rešeto preluhknjati s krogliami

iz pušk, pa mu vse to ne upihne luči življenja. Rane se mu kar sproti pocelijo.

Tak človek bi bil prav primeren na kakšnem odgovornem mestu ob bolgarski meji, kjer bi trdovratno kljuboval nožem, bombam in revolverjem madeonstvujučih ...

V BARU

*Svirajo, tolčejo črni cigani,
vžigajo plamen in strast po dvorani ...
Preko častilcev bogatih Elvira
izzivajoče z menoj koketira.*

*V grlih debelih šampanjec izginja ...
Proštilih me časov Elvira spominja:
čarnih večerov, noči hrepenenja,
uric veselih pri njej pozabljenja ...*

*Pot se je ločila tvoja in moja:
svet bil za mene in ulica tvoja ...
Kralj sem počestnih sedaj potepuhov,
ljubica ti si bogatih lenuhov.*

*Svirajo, tolčejo črni cigani,
rasteta ogenj in strast po dvorani ...
Grenka pijanost na srce mi lega,
srd na čestilce me tvoje obseda ...*

Meglar.

Pokvarjena pojedina

Živel je župnik-šaljivec, ki je nekoč pripravil pojedino, na katero je povabil vse domače veljake. Kuharici je ukazal speči na ražnju mladega prašička in postaviti celega na mizo.

Povabljeni so se veseli odzvali župnikovemu vabilu, posedli okrog mize in čakali, kaj bo.

Župnik je vsakemu posebej podal desnico, na kar je otvoril pojedino z naslednjimi besedami:

«Prijatelji, povabil sem vas, da se prijateljsko porazgovorimo. Pogostil vas bom s prašičkom, pečenem na ražnju. Preden pa začnemo jesti, mora vsak povabljenec doprinesiti majhno žrtev. Povedati mora kak dogodek, ki naj bo v nekakem skladu s tem, kaj bo odrezal od prašička.»

Gostje so se spogledali in začeli zbirati misli, kako bi župnika zadovoljili. Prvi se je oglasil poštar in začel:

«Ko je Kristus a z učenci napadla judovska drhal, tedaj je Peter dvignil meč ter odsekal hlapcu velikega duhovna levo uho.»

Ko je to izrekel, je odrezal od prašička uho ter se pričel gostiti.

«Nekje v svetem pismu je zapisano: Kdor ni z malim zadovoljen, ni velikega vreden.» je povedal učitelj, izdril prašiču rep ter ga položil na krožnik.

Zdaj je prišla vrsta na đacarja. Ta je bil med vsemi najbolj navihan. Zadovoljno si je pogladil brado ter povedal zgodbo o Lazarju, ki so ga zavili v rjuhe in položili v grob.

Po teh besedah je đacar prijel za ogle namiznega prta, zavil prašiča, ga vrgel čez ramo ter jadrno zbežal skozi vrata.

Ako hočeš biti postrežen z dobrim in cenenim blagom,
tedaj pojdi k

JULIJU ZUPANU

Liubljana, Sv. Petra c. 35

ki ima specerijsko in delka-
tesno trgovino kak r tudi
z logo raznih likerjev in
rudnikih vod.

PISMO ITI RINI V BERLIN

Oprosti, draga Ita, da ti nisem pisal že takrat, ko je «Skovir» prvič zaskovikal. Takrat bi ti pisal v dolgih kompliciranih stavkih, dohitel me je pa Pust s svojimi plesi in v pero mi silijo sami kratki pustni, prav za prav pustni stavki.

Novic je v Ljubljani mnogo. Največ jih je nastalo ob tvojem prihodu in odhodu. Lepih in hudobnih. Jaz sem bil vedno na tvoji strani. To ni bilo vsem po godu. Očitajo mi, da bi rad postal zvezdnik, kar pa ni res. Sploh opažam, da se je začel ljubljanski mlajši in starejši nežni spol zanimati za astronomijo. Pa nič se ne boj konkurence, preljuba Ita! Kje so še zvezde, ko še niti luna ni dosežena! Radi bi ti natvezli, da si komet, ki se slepeče zasveti in potem ugasne. Pusti vsakomur svoje veselje! Naj govore tako ali tako, tebi to ne bo nič škodovalo.

Nedavno sem obiskal tvojega Bobyja. Zakaj si ga pustila v Ljubljani? Ves je že ljubljanski. Malo je manjkalo, da se ni zaprmejdušil, ko sem ga lepo nagovoril. Vendar se je poslovil, ne po berlinsko, marveč na moje veliko začudenje po francosko. Še bevsknil ni. Užaljen sem bil. Res, da si se tudi ti poslovila od Ljubljanec po francosko, toda to ti lahko storiš, ker si zvezda, Boby pa še luna ni in sploh ni prav nič astronomičen.

To tudi menda veš, da se ženske zelo zanimajo za ženske obleke. One, ki proučavajo astronomijo, so bile zelo radovedne na tvoje toalete. Tako mora tudi biti. Če bi bilo drugače, bi bile ženske predolgočasne, sedele bi morda po kavarnah in filozofirale o literaturi in globokih problemih. Fej, kar strese me! Zlasti, veš, bi radi vedele, v kakšni obleki si sprejela mene, ko sem te obiskal kot razveden novinar.

Tvoje konkurence ni več v Šiški. Odšla je. Baje se uči jezdit in šofirati v drugem večjem mestu Slovenije. Pravijo, da je njena astronomična metoda za filmsko karijero taka. Draga Ita, upam, da tudi ti ne zanemarjaš sporta.

V Ljubljani se bal vrsti za hausbalom in temu slede reduta za reduto, črnobela, rumeno-plava in tako naprej. Zakaj te ni tu! Priredili bi Ita-bal z Rino-reduto in Bobyjevo čajanko. Oh, kako bi bilo lepo!

Pero se mi zatika, končal bom. Odgovori mi, kakor si obljubila. Napiši kaj za «Skovirja» in pomagaj mu, da bo kakšno zaskovikal v domačem jeziku po berlinsko. Saj si «Skovirju» obljubila sodelovanje.

V pozdrav trikratni, milo doneči, v zvezdnato noč se razlegajoči skovik!

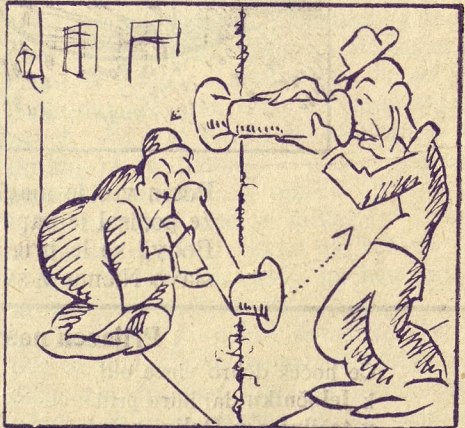
Tvoji udani **Mate z Roženpoha.**

Po špijonskih aferah v Ljubljani

A.: «Čo, prijatelj, kako je kaj?»

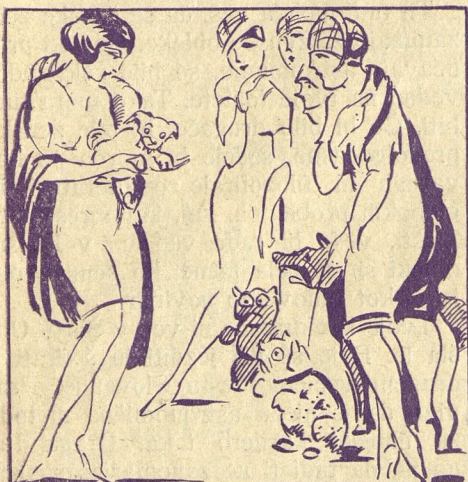
B.: «Ma, dobro je.»

A.: «Kam ga neki nese vrag?»

B.: «Ali morda ne išče italijanskega konzulata?»

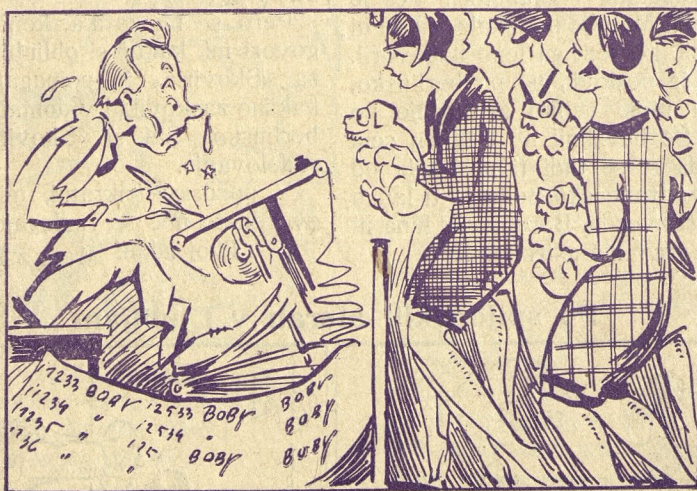
Revolucija v pasji modi

Ko v Ljubljano Ita je prispela, se je revolucija začela. Bobby, beli psiček Ite Rine pasji modi dal je žig beline.

Nov zaslužek kapnil je na prst konjederu z novim opravilom, ko je damske psičke raznih vrst mazal z najpriznanejšim belilom.

Poten ves je magistrani mož,
že popisal je papirja koš.
Bobyji se le priglašajo,
slavo Njemu v svet raznašajo.

Prijazen nasvet vsem žejnim.

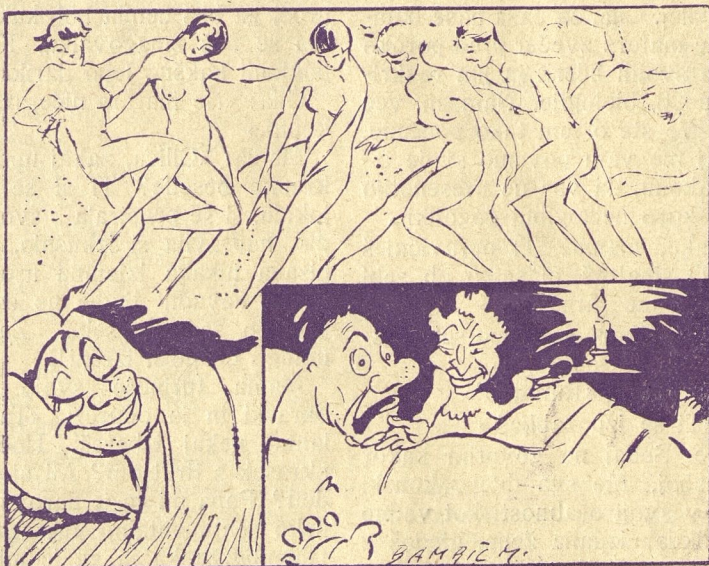
Če hočeš dobro vince piti,
k Jeločniku daj hitro priti
v točilnico v Dolini rožni;
boš pil v ekstazi ga pobožni.

Je črno vino po deset,
zredil za kil se boš devet,

namizno belo po dvanajst,
bel haložan pa po šestnajst.
Silvanec stane osemnajst,
a z Visa črno spet šestnajst,
štirnajst moj cviček le košta,
a próšek trideset in dva.

Debelinove sanje po plesni prireditvi

Po solncu mora priti dež, po lepih sanjah pa mrzel tuš...

Skrinjica z okraski

Roda Roda. — Prevedel Dobrovec.

Pozno popoldne. Mama sedi na gugalnem stolu in se ozira z nekoliko hlepečimi pogledi na neko knjigo iz posojevalne knjižnice. Knjiga leži na mizici poleg stola. Mama je morala prekiniti čitanje baš na višku napetosti. Cila leta nervozno po sobi. Ima obupane oči in duši zadnje sledove joka.

Mama: «Mala, ti si sokriva tega grdega dogodka. Pisma v žepu svojega moža se ne najdejo slučajno.»

Cila: «Mama! To rečeš ti? Ali je to tvoje sočutje?»

Mama: «Samo postranska pripomnja.»

Cila: «Ali ne najdeš zame drugih besed?»

Mama: «O, da, Cilica. Jaz ti bom prigovarjala, da te pomirim. Bodi pametna in Robert naj nikdar ne izve, da si prečitala pismo one... one druge. Ti ne pojmuješ, kako zelo si boš škodovala v Robertovih očeh s priznanjem indiscrecije.»

Cila: «Kaj? Tega naj Robertu ne povem? Zakričala mu bom v uho. On mora vendar zvedeti, zakaj se zadržujem tu pri vas. Za vedno.»

Mama: «Bodi pametna. Ti, seveda, ne boš ostala pri nas. Ostala bi tako ali tako samo en teden. Nimam rada škan-

dalčkov v ožjem družinskem krogu. Nisem rada predmet sočuvstvujočega klepetanja dobrih prijateljic.»

Cila: «Oh, tako malenkostno misliš, mama — tako malenkostno? Poslušaj, jaz nisem brezčastna. Ne bom živela z možem, ki ima ljubico. Ne bom jedla kruha, ki mi ga daje iz čuta dolžnosti in ki bi ga dal raje drugi. Ti ne moreš tega čutiti z menoj, ti nisi z menoj pretrpela te bolečine. Ta neizmerna sramota, da sem bila osleparjena. Ti ostaneš ponosna v svojem lepem domu in me poženeš nazaj k temu... infamnemu babjeku.»

Mama: «No, no, Cila, ne razburjaj se zopet. Ali nisi sama že stokrat — v družbi in tu doma — vpričo svojega moža zbijala šale o tem?»

Cila: «S čim sem se šalila?»

Mama: «Da bi — kako naj rečem? — mogel on kdaj napraviti majhen stranski skok s poti čednosti.»

Cila: «To je nekaj drugega. To je bila le šala. Če se pa nahajaš pred resničnostjo, če imaš črno na belem pred očmi...? To je strašno. Mislila sem, da bom umrla.»

Mama: «Bilo bi škoda tvojega mladega življenja in sreče.»

Cila: «Sreče?»

Mama: «Glej, Cila, za časa naše babice so sedale matere zvečer pred poroko k posteljam svojih hčerk in jim razkrivale skrivnosti biologije. Nam ni več treba tega. Ve ste o tem tako poučene. Zato pa naj me vam povemo svoje izkušnje v zakonu, da vas ne presenetijo vsakdanji, skoro neizogibni dogodki.»

Cila: «Kako, mama? Ti opravičuješ Roberta? Ti smatraš za samo ob sebi razumljivo, da me vara?»

Mama: «Da. Skoro samo po sebi razumljivo!»

Cila: «Fej! To je sramotno!»

Mama: «Ti se izpozabljaš.»

Cila: «Ne. Sedaj ne govorim kakor hčerka s teboj. Me sva dve zakonski ženi. In ti, v svoji ošabnosti kot vedno ljubljena, nikdar izdana žena, gledaš z viška na mene. Fej!» (Cila obmolčne spričo nasmeška, ki se nenadoma pojavi okrog materinih lepih ust in ki je nekoliko grenak.)

Mama: «Obstojata dve vrsti mož. Eni so močni, lepi in zdravi, ljubijo svoje žene in njihova ljubezen je sladka in vroča. Od teh mož obdrži med tisočimi eden skozi vse svoje življenje zvestobo svoji ženi. Kakor med milijoni loterijskih srečk zadene samo ena glavni dobitek. Druga vrsta mož ostane zvesta: življenjsko bolni, kisleži, možje brez temperamenta, ki nosijo volneno spodnje perilo. Njihova ljubezen je zoprna lastnim ženam. Otrok, vse v življenju se mora plačati. Poljubi moža z nekaj grenkimi solzami. To končno niti ni predrago plačano.»

Cila prime mater za roko: «Povej mi, povej mi, v katero vrsto je spadal papa?»

Mama (ponosno): «V prvo. In veliki milijonski dobitek — to ti lahko zagotovem — on ni bil. Prebolela sem, kakor boš prebolela ti, če me poslušáš. Takšna ljubica, moje dete, je nekaj trenutnega, nevažnega v Robertovem življenju. Brez misli odtrgana poljska cvetlica, s katero se za trenutek igra — in če mu slučajno zdrči izmed prstov, se niti ne ozre za njo, kje je ostala. Kakor bi je nikdar ne bilo. — Pretežen del njegove ljubezni je tvoj. Ti mu boš vpriporila sceno — on bo čutil nekoliko ke-

sanja in ga kazal mnogo — a kol bo vse proč, ga boš cenila bolj kakor prej. Čutila se boš zmagovalka. Končno ti bo poklonil kakšno lepo darilo...»

Cila: «Ne maram ničesar. Ne dam se kupiti.»

Mama: «Cilica, zakaj uporabljaš tako krepke besede? Ti si se zadosti najokala, si se prepirala s svojo staro mamo, napravila si izkušnjo, da ti ni zapisana nikaka izjemna usoda. Sprejem darila navadni ljudje ne označujejo za prodajo samega sebe. Za to obstoje mnogo čednejši izrazi!»

Mama (prinese svojo skrinjico z okraski in jo odpre): «Tako, sedaj si lahko nekaj izbereš. Hočeš? Morda okrasek s tirkisom? Ali ni nežen in čeden? Papa mi ga je daroval, ko je ljubil neko sentimentalno guvernanto. Bila je Oldenburžanka in ga je mikala tri dni. Nekaj let pozneje sem dobila te uhane z rubini. Ognjeviti kaj? Neka španska plešalka. Koralna garnitura ni popolna; k njej bi dali še zapestnici: papanov fragmentarični roman z neko telefonistko. Da, tudi prstan s smaragdnom je lep. Na ta doživljaj je bil papa, mislim, zelo ponosen. Neka irska grofica, ki je mnogo pripovedovala o zelenih travnikih svoje domovine.»

Cila: «In zaponka z briljantom, mama, za katero te vse zavida? Ali si to tudi...»

Zapeljiva misel.

Šef: «Vaša prednica, prav mlado dekle, je poročila onega bogatega starca Zaletelnika. Ali Vam gre kaj takega v glavo, gospodična Vanda?»

Strojepiska: «Seveda! Misel, da postane kmalu bogata vdova, je vendar prezapeljiva.»

Mama: «To je bil izredno srečen primer. Za en dan prehitro sem odpotovala iz Karlovih Varov domov, papa ni bil na moj prihod pripravljen — niti najmanj, več — in to mi je prineslo zaponko.»

Cila odpira etui za etuijem s svojimi tankimi prstki. Na njenem obrazu sije naivno veselje otroka, ki si sme izbrati najlepšo punčko v izložbi.

Mama: «Črnega bisera ne smeš izbrati, Cila. Ona je umrla.»

Cila (opazi spodaj v skrinjici polskrito plitko, štirioglato kasetico iz belega usnja; v njej je tanka ovratna verižica s čudovitim obeskom: «Kako diven okrasek, mama! Tega pri tebi še nisem videla. Daruj mi to!»)

Mama (vzame Cili kasetico iz rok, jo za trenutek sanjavo ogleduje ter zapre): «Ne, Cila, edino tega okraska ne. Sicer pa... ta verižica ni od papana...»

Njegov zaročni dar.

Ida: «Emil mi je dal kot zaročno darilo prekrasno ovratno verižico. Ali si jo že videla?»

Lida: «O, že! Lani sem jo nosila nekaj časa jaz...»

Kupčija s kletvicami.

Na neki cesti ljubljanskega predmestja so se igrali otroci. Pa je prišel mimo neki frančiškan in baš slišal, kako se je tak majhen paglavec pridušil prav po drvarsko.

Frančiškana je to zelo zbolelo, pa je poklical k sebi fantička, izvabil od njega obljubo, da ne bo nikdar več storil kaj takega, ter mu podaril dinar.

Ko je nekaj dni pozneje isti frančiškan korakal po dotični cesti, je priletel k njemu isti paglavec in mu ves vesel povedoval: «Gospod frančiškan, danes pa znam še hujšo kletvico, ki je gotovo vredna deset dinarjev.»

Ni vseeno.

Model: Petnajst dinarjev na uro in dva dni Vam bom stala za model. Ali je prav?»

Slikar: «Res, z užitkom sprejem Vašo ponudbo.»

Model: «Z užitkom? Dragi gospod, z užitkom je pa dražje...»

Jugoslovanske tekstilne tovarne Mautner d. d.

Tovarne: Beograd, Litija, Sv. Pavel pri Preboldu.

Izdelujejo rjavo in belo kotenino in prvovrstne šifone iz najboljšega ameriškega bombaža.

Prodaja na veliko in malo pri tvrdki

A. & E. SKABERNE

LJUBLJANA, Mestni trg št. 10.

Zahtevajte domače izdelke!

Moralne maksime

Mario Mariani. — Prevedel Lidax.

Poštena ženska je napram ženskemu spolu isto, kar je evnuh napram moškim. Ali bi se ti, draga prijateljica, mogla zabavati z menoj, če bi bil jaz evnuh?

*

Mi vsi pravimo: vse ženske razen moje matere, sester in žene so vlačuge. Ker pa je vsaka ženska nekemu ali mati ali sestri ali ženi, pridemo do čudnega matematičnega zaključka: vse ženske vlačuge, vse poštene.

*

Kadar lažejo, so nekatere ženske tako ljubke, da bi bila res hudobnost, če bi jim pustili čutiti, da ne verjamemo.

*

Ženska se kesa edino v primeru, če jo presenetiš pri dejanju. Ako poročena ženska pravi ljubčku, da ga bo pustila, ker se ji upira vest, da bi še dalje varala moža, vešči, da je našla drugega ljubimca!

*

Ženska, ki se baha z lastno čednostjo, vzbuja takoj sum, da hoče svojo čednost predrago prodati.

*

Učite moške sovražiti in oni se bodo naučili preklinjati poraze ter oboževati zmage. — Učite ženske sovražiti prostitucijo in one bodo preklinjale prostitucijo, ki se konča v bolnici, a zavidale ono, ki se vozi v avtomobilu.

*

Poštenost je trajnejša od lepote; imela boš torej čas biti poštena, ko ne boš več lepa.

*

Večkrat se reče, da moraš žensko, ki jo hočeš pridobiti, spraviti v jok ali smeh. Res je! Toda če si nekoliko duhovit in imaš nekoliko patosa, lahko zavzameš žensko po drugi metodi, ki ne zahteva prav nič navora. Prepričati moraš žensko, da je ne boš zaničeval, če se poda. Ona mora biti uverjena, da bomo mi to, če se nam poda, smatrali za nekaj nevažnega in čisto naravnega. To ji zadostuje.

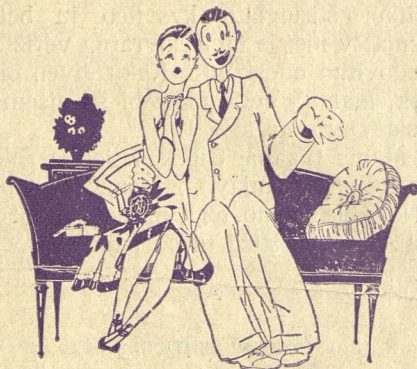
Če moški nima sreče pri ženskah, se opravičuje z izjavo, da sovraži ženske. — Grda in nepriključiva ženska, ki nima sreče pri moških, izjavlja, da je poštena.

*

Ne dá se tajiti, da nam nemoralno življenje, če je odeto v plašč svetohlinstva, nudi vse užitke greha in prednost dobrega glasu.

★

Circulus ...

Mira: «Branko, ali veš, da zna gospod Zapeljinovič najbolje poljubljati?»

Branko: «Punca, odkod veš to?»

Mira: «No, tvoja žena mi je pravila...»

Samospoznanje.

Učitelj: «Naštel si mi že skoro vse domače živali razen ene, ki ima ščetinaste dlake, je umazana, se valja po blatu in potepa po sosedovem dvorišču. No, Tonček?»

Tonček (sramežljivo): «To sem jaz.»

Ironija.

V gledališču so igrali neko dramo ob tako neznatnem obisku, da ljudi skoro ni bilo videti.

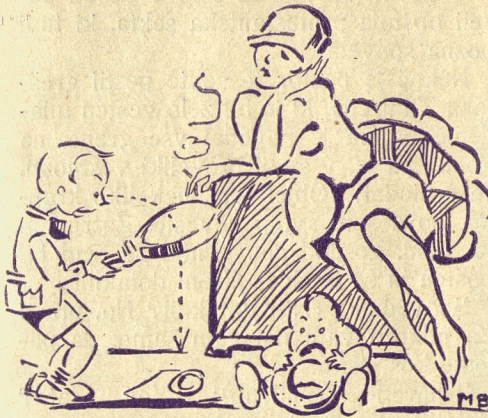
Neki igralec, znan kot velik šaljivec, kljub temu ni izgubil humorja. Ko je nenadoma nastal prav v zadnjem kotu parterja iz neznanega vzroka glasen smeh, se je šegavi igralec nagnil k svojemu tovarišu: «Čuješ, ali nama ne prisluškuje nekdo?»

Morda je prav razumel.

Stranka: «Rad bi kupil tašči za god kakš šaljiv predmet, ki se razpoči.»

Trgovec: «Žal, dinamita ne prodajamo...»

Pretkanec.

Teta: «Kaj pa počenjaš, Francek?»

Jurče: «S povečevalnim steklom hočem povečati svoj kolaček, da bo tako velik kakor Tončkov...»

Ogrožena morala.

Stara devica pride pred dežurnega policijskega uradnika: «Gospod komisar, to je nečuveno! Kadar pogledam zjutraj skozi okno svojega stanovanja, vidim na nasprotni strani ob oknu telovaditi mladega moškega popolnoma gola. V interesu morale zahtevam za nesramnika strogo kazen!»

«Potolažite se, gospodična! Ukrenil bom, da si bo detektiv ogledal zadevo. Ako so vaše navedbe resnične, bo zadeva možaka stroga kazen.»

Na domu gospodične je detektiv.

«Toda gospodična, se je čudil detektiv, «bil sem pri vseh oknih in sem ugotovil, da se iz nobenega ne vidi v notranjost stanovanja onega telovadca.»

«Res je, gospod, toda pristavite k oknu mizo in na mizo stol ter stopite nanj, pa boste videli vse...» L.

Maščevanje zavrženega čistilca.

Na neki ljubljanski maškeradi se je zgodilo te dni. Mlada, kakor rožica lepa damica, v lahkem, mnogo prekratnem krilu in z izdatnim dekoltejem je bila deležna zasledovalca, ki ga pa nikakor ni marala.

Ker je bil čistilec le preveč vsiljiv, ga je damica nahrulila: «Vi, predrznik, če ne boste dali miru, vam bom že pokazala...»

Vsiljivec (mirno): «Kaj, še več hočete pokazati? Prosim, prosim, milostiva...»

Eden in isti krivec.

Služkinji Olgi se je pripetila nesreča in gospodinja ji je odpovedala službo, češ, da je ne more več rabiti, ker je v blagoslovljenem stanju.

Olga: «Milostiva, vi ste v enakem položaju.»

Gospodinja: «To je popolnoma v redu, saj imam moža.»

Olga: «No, kaj še potem hočete? Tudi moj položaj je zakrivil vaš mož...»

Strokovnjak.

«Kaj, Vi poznate ženske? Gospod, mene je moja žena že varala, ko ste Vi še vekali v zibelki...»

Na ljubljanskem trgu črev.

Stranka: «Ali imate kaj velikih debelih črev?»

Prodajalec (mu ponudi): Te so najdebelejše, gospod.»

Stranka: «Večjih nimate?»

Prodajalec: «Žal, obsežnejših sploh ni! Zakaj, za vruga, pa potrebujete take mehurje?»

«Zase, da bi šel kot kranjska klobasa na maškerado...»

Edina pomoč.

«Edino sredstvo, dragi Milan, da se finančno zopet okrepiš, je to, da poročim tvojega očeta in ti potem dajem toliko denarja, da boš lahko vzdrževal ljubezen z menoj...»

Divna vloga.

Gledališki ravnatelj: «Kako vam ugaja vaša vloga v novi opereti?»

Operetna pevka: «Veste, to je divno, da se lahko kar petkrat slečem...»

Pod silo obzirnosti.

«Ženska, tudi najlepša, se mnogokrat ne vidi lepa. Lepota je odvisna od razpoloženja, vremena, obleke, slučaja in od tisoč drugih stvari,» je razlagal v družbi mladi profesor Modrič.

Verica, poskočna in radovedna, si seveda ni mogla kaj, da ne bi vprašala: «No, in kaj mislite o meni?»

«Tudi Vi ste včasih lepi, včasih pa —»

«Vi, nesramnik,» je ogorčeno zapela Verica.

«— včasih pa divni,» jo je potolažil mladi profesor.

Ogrožena lepota.

Lepa gledališka igralka je bila operirana na slepem črevesu. Komaj se je zbudila iz narkoze, je pogledala okrog sebe in vprašala zdravnika: «Za božjo voljo, ali se bo brazgotina kaj videla?»

«To je odvisno le od Vas,» je odvrnil zdravnik.

Ne upa si z resnico na dan.

V ljudski šoli razlaga učitelj slovnico ter pripoveduje učencem, kaj je subjekt in kaj predikat. Za primer navede stavek: Deklica postopa noč za nočjo po ulicah.

«No, Tonče, kaj je ,deklica?» vpraša učitelj.

«Gospod učitelj, ali me ne boste zaprli, če Vam povem po pravici?» boječe odgovarja Tonče.

Osel je bil.

V deveti ali morda celo v deseti deželi obstoja protestantska sekta, ki tudi pozna spoved.

Nekoč je pastor te sekte pestil grešnika Tiburcija, ki je bil zelo vesten mladenič in mu je povedal vse grehe, na koncu pa je, v svoji preveliki vestnosti, še pridodal: «Objel sem, nekoliko krepko, objel sem svojo nevesto. Zatrjujem pa vam, gospod spovednik, da sem bil pošten in se je sicer nisem dotaknil.»

Spovednik: «Niti dotaknil? No, prav! Za pokoro vam nalagam samo, da pojedete koš osata.»

Tiburcij (začudeno): «Koš osata? Zakaj?»

Spovednik: «Ker ste bili tak salamski osel...»

D.

Kaj je lepa ženska.

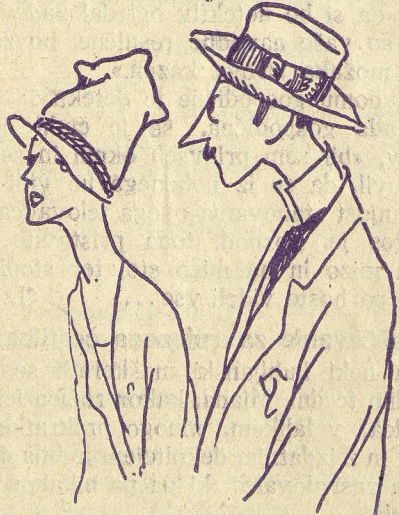
Fontenelle je definiral lepo žensko takole:

«Lepa ženska je paradiz za oči, pekel za dušo in vice za denarnico.»

*

Lady Montagne, znana ekscentrična Angležinja, je rekla: «Edino, kar me tolaži, ker sem ženska, je zavest, da mi ni treba poročiti ženske.»

Zvesta ljubezen.

Zora (vsa, v solzah): «Zakaj hočeš razdreti zaroko z menoj?»

Miran: «Draga ljubica, če se zaročim z gospodično Branko, mi bo njen oče priskrbel izvrstno službo — in potem bom poročil tebe...»

INDUSTRIJCEM, TRGOVCEM IN OBRTRNIKOM!

Križanka Darilo plesni kraljici

Naš list se je že s prvo številko lepo uveljavil. Ker je štirinajstdnevnik, se bo čital zlasti po kavarnah in gostilnah **po 14 dni**. Rečemo lahko, da pride «Skovir» na ta način v Sloveniji pred oči pretežni večini onih ljudi, ki kupujejo in prodajajo.

Oglas v «Skovirju» se torej mora izplačati vsakemu industrijcu, trgovcu, obrtniku in drugemu poslovnemu svetu.

Uspeh inserata v humorističnih listih pa je že sam po sebi verjetnejši nego v dnevnem časopisju, ker je razumljivo, da se humoristični listi čitajo z večjo pazljivostjo kakor ves drugi tisk.

Cene oglasom se gibljejo med 680 in 30 Din po velikosti.

Moderna sramežljivost.

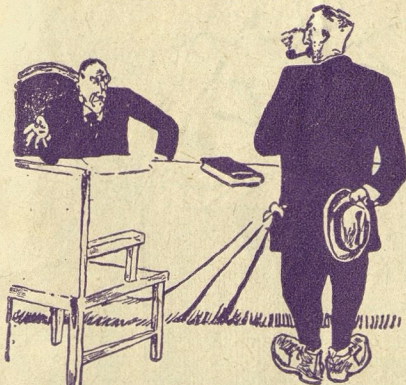
V nekem gledališču so hoteli igrati «Stvarjenje» ter je vlogo «Eve» dobila neka mlada pevka, ki pa jo je ogorčeno vrnila, ker je bilo določeno, da bi morala Evo predstavljati oblečena.

Dobro mu je odgovoril.

Potepin je pripovedoval duhovniku: «Kradel sem, pa sem tudi obdaroval siromake; preklinjal sem, a sem tudi molil. Mislim, da sva z Bogom ,kvit'»

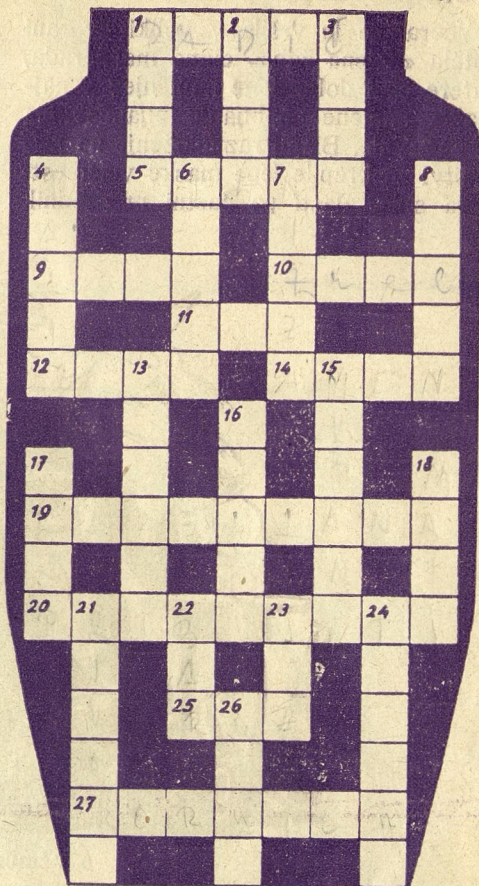
Duhovnik: «Bog te je dal, hudič pa te bo vzel, pa bosta tudi ,kvit'...»

Ne najde razlike.

A: «Pravijo, da so blondinke nežnejše kakor črnke.»

B: «Moja žena je bila oboje, a jaz ne opažam nikake razlike...»

Vodoravno: 1.) hrvatski politik, 5.) četrti sklon tuje besede za sportno igrišče, 9.) imajo svetniki okrog glave, 10.) tak je sad jeseni, 11.) nemški izraz za materijo, ki jo dobiš v prirodi, 12.) slovenski pisatelj, 14.) konec očenaša, 19.) slovensko mesto, 20.) glagol, ki ga uporabljaš n. pr. pri žebljih, 25.) dobro služi damam, 27.) tak žganec ne diši vsakomur.

Navpično: 1.) mesto ob Jadranu, 2.) je bil vsak odrasel človek, 3.) srbsko ime v domači rabi, 4.) evropsko velmesto, 6.) toaletna potrebščina, 7.) francosko letovišgarsko mesto, 8.) krstno ime, 13.) narod, 15.) staroslovanska boginja, 16.) delavec, ki na poseben način predeluje les, 17.) dobiš na sadju, 18.) bi moral ljubiti vsak otrok, 21.) narobe napisana beseda slovenskega humorističnega lista, 22.) zdrav za telo, 23.) zelo pogost pri deci, 24.) balkansko mesto, 26.) kar bi bil rad vsak oblastni poslanec.

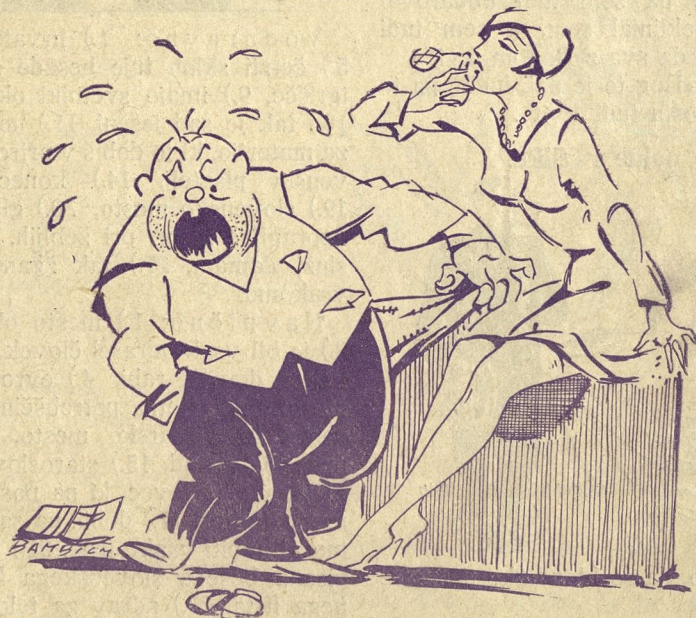
Sijajno uspela maškerada Društva za pobijanje nemorale

Včeraj se je vršila v veliki dvorani hotela «Zelena žaba» elitna maškerada, katere čisti dobiček je namenjen v najblažje namene: pobijanju pijančevanja in nemorale. Blago razpoloženje na prireditvi so krepile lepe maske velemestnega stila, zlasti pa častni predsednik

društva Debelin, njegova lepa soproga in društveni ustanovnik Kukovič, domači prijatelj Debelinove družine. Naši dve sliki dokazujeta, da je prireditev dosegla svoj cilj v polni meri in da je uspela tako

v moralnem

kakor v gmotnem oziru.